

Hønderjylland

Andre Mission og det kirkelige Liv paa Als.

3 "Dybbøl-Posten" for 22. Sept. skrives følgende:

Onsdag den 28. September vil Kirkelig Forening for Ande Mission i Nordflesvig afholde sit Aarsmøde i Sønderborg. Kl. 11 1/2 Eftermiddag er der Generalforsamling paa Gæstgivergaarden „Kolosæum“.

Det er sikkert ikke et blot og bart Tilfælde, at Andre Missions Aarsmøde denne Gang afholdes i Sønderborg. Medens Frimenigheden i mange Aar har håbt en fast Kreds af Tilhængere osv. paa Sundved og nu ogsaa i de sidste Aars Tid har begyndt et Arbejde i det smaa paa Als, har Andre Mission aldrig haft nogen nærværende Position herhen det ene eller andet Sted.

Stent Andre Mission jaaledes ikke har haft nogen fast Borg her paa Egnet hidindtil, har den dog næppe nogen Sænde opgivet Tanke om at faa det. Det vides da ogsaa, at Retningsens Præsident, Pastor Tonnejen i Sønderborg, næppe har fulgt Forholdenes Udvikling herovre og ikke mindst Ungdomsbevægelsen, som den slag igennem efter Landdagsvalget i 1908.

Der er da heller ikke bleven lagt Andre Mission nogen Hæmning i Vejen i den Retning. Vi har i adskillige af vore Ungdomsforeninger luftet Ørene op for dens Fortjendelse, og der er flere Gange bleven adtalt fra dansk Side, og et sundt kristeligt Arbejde er os velkomment, hvad enten det udspringer af vore Frimenighedsprædiker eller af Andre Mission.

En Ting maatte der dog agtes paa fra dansk Side, at vor Ungdom ikke igennem denne Fortjendelse kom under de tyske Statsprædikers Formynderkab.

Den indlygtige Stanske.

3 en Skildring i forskellige Blade fra de nationalt døde Egne skriver Andreas Gran med Genblik paa Bylderup og Vejting Forsamlingshuse: „Det Arbejde, der gøres, er ikke lagt an paa at faare med nye Udsejninger, men paa, hvor det paa nogen Maade kan lade sig gøre, at styrke Danstheden i Stilling. Paa Steder i Nordflesvig er Danstheden som aktiv og virksom som her. Alene alene hver Gaard, men ogsaa hvert Hus, der kommer paa Salgs-

markedet, kæmpes der om. Energi og Maalbevidsthed kendetegner hver Handling fra dansk Side. Følelsen af at være faa langt mod Syd giver den enkelte et Anst, som man kun kan ønske maa blive almindeligt i Nordflesvig. Det er ikke alene for Livet, der kæmpes her, nationalt set, men for Stillingen, den, der saa let kan tabes og kun ved et ihærdigt Arbejde kan holdes her.

Bylderup og Vejting Forsamlingshuse ligger begge Syd for Vanelinien Tinglev — Tønder. De er vore indlygtige egentlige Stærker, de er blandt Forspøsterne, vi kan stole paa. Dansk Sindelag er her saa bevidst som noget andet Steds i Nordflesvig. De frygter ikke Kampen herude, og de er glade ved den Post, de er paa, men ønsker dog intet hellere end at kunne leve i Ro og pleje deres Fædreland, deres Dansthed. Det er ikke Danstheden, der har rejst de meget skarpe nationale Modstandinger her, det er Tyskerne, der ikke kunde taale, at Danstærkerne var der og ønskede at lade deres Dansthed gaa i Av til kommende Slægter.

Den silfærdige, arbejdende Fiol Danstærker, her findes, og sammenligner deres Arbejde med Tyskernes Maade at „arbejde“ paa, ja, saa er man egentlig ikke i Tvivl om, hvor Fremtiden er. Vi Danstærker har jandelig ingen Grund til at frygte.

Profesors Røde og Clausens Udvikling.

Intet Rødt er i denne Tid, skriver „M.“, mere udsat for Angreb i den tyske Presse end Professor Røde i Marburg. Dette skyldes Professorens Stilling til Forholdene i Nordflesvig. Overfor et Angreb i „Der Tag“ af Professor Metzger svarer Professor Røde nu i samme Blad. Han begrunder udtrykkelig sin Stilling og advæder indtrængende mod de Fremstillinger, der gives i den af den tyske Forening inspirerede Presse.

Skilsmisser i Slesvig og Holsten.

Følge en nylig udkommen tysk Statistisk iker der er et forholdsvist meget stort Antal Skilsmisser i Slesvig og Holsten. Det forholdsvist højeste Antal Skilsmisser inden for Tyskland har Berlin; for hver 200 Egettefaber finder her en Skilsmisse Sted i Slesvig og Holsten er Forholdet det, at der finder en Skilsmisse Sted for hver 300 indgaaende Egettefaber.

For hver 100,000 Egettefaber finder der følgende Antal Skilsmisser Sted i de enkelte Provinser: Preussen 303, Vestpreussen 265, Berlin 1975, Brandenburg 176, Pommern 350, Posen 159, Slesien 844, Sachsen 716, Slesvig-Holsten 477, Hannover 439, Vestfalen 515, Hessen Nassau 421.

Langt de fleste Skilsmisser finder Sted i Byerne. Omtrent Halvdelen af samtlige Skilsmisser finder Sted som Følge af Egettefabersbryd. Styrken fordeler sig omtrent ligeligt paa Kvænderne og Mandene.

Over Jersdal. Gadebelysningen.

(Bl. Av.) For et Par Aar siden oprettedes her i Byen en Forening, som fik Navnet „Forskningsforeningen for Over Jersdal“, og hvis Opgave var at bringe Byen paa Højde i Skønhed og Rytte med andre lignende Stationsbyer.

Indledning til Forhandling om Emnet: Forholdet mellem Helliggørelse og den kristelige Bished.

Et andet Eksempel. Her har vi et Rødt, som har oplevet det forunderligt dejlige, at han fra Barnommen af har vandret i Troen. Den fik han jo i Daaben, og først vaaende Faders og Moders Øjner

Nu da de mørke Åstener igen begynder, bemærker Aladet, var det ønskeligt, om Foreningen atter vilde tage fat og faa Lygterne i Stand, i Seredighed, da Forordningen er lidt farlig at passere paa Grund af den stærke Færdsel paa samme af Cyklist, hvoraf flere knap vil køre til Side for Fodgængere.

Gramby. En Afstedsejrt for Missionær Tarp og Hustru holdtes Torsdag Eftermiddag den 22. Sept. i Schmidtsgæstgivergaard her i Byen. Der havde indfundet sig mange Deltagere.

Lørdag Formiddag rejste Missionær Tarp og Hustru herfra over Land til Neapel, hvor de den 3. Oktobertid skal gaa om Bord paa Dampskibet „Prinzessin“. Efter Bestemmelsen kan de være i Det es Salem, det betyder Fredens Hus, paa Afrikas Kyst den 21. Oktober. Derfra kan de bentege Jernbanen 2—3 Dage, men Resten af Rejsen længere ind i Landet til Sitongo i Tysk Nafrika, hvor de vil kunne være i November, maa de rejse med Karavane.

Skarbak. Forbi han har giftet sig. Den preussiske Landraads Stedfortræder, v. Löw i Slesvig befendtes i „Kredsbladet“ den 15. September — som først er kommet udkommet i Hænde den 19. September — under den 12. September 1910:

Den den 27. Nov. 1882 i Skarbak fødte statsløse Arbejder Madis Egholm har faaet Tilhold om med 3 Dages Frist at forlade Kredsen, fordi han trods nylig udkommet tilladelse har giftet sig og taget Plads i Brøns.

— Bemærkninger til denne officielle Landraads-Andengørelse er overflødige; de minder stærkt om Vornedskabets og Stavnbaandets Dage.

Haderslev. Under en Vogn.

Ved Sektiden om Aftenen blev Møllehøved Navn femaariige Datter overført i Bispegade af et Køretøj her fra Byen. Kuffen havde ingen Skyld i Uheldet, idet han kørte ganske langsomt. Den lille pige gik paa Kortet; men pludselig inublede hun over en eller anden Gensland og faldt ud paa Gaden, saa baade Slette og Vogn gif over hende. Hun blev bragt ind i en Butik, og en tilfaldt Læge beordrede hende indlagt paa Byens Sægehus, hvortil hun blev kørt i en Drokke. Hovedet og Laaret var bleven temt fortebe. Saaret paa Laaret maatte hjes sammen. Heldigvis mentes den lille dog at være udenfor Livsfare.

Dover. — Vanstelige Skoleforhold.

Til 1. April forflyttedes Lærer Peteren fra Skolen her i Byen til Hjerting. Som hans Efterfølger udnævntes Seminarist Johansen fra Tønder, der imidlertid paa Grund af Sygdom ikke kunde overtage Pladsen. Efter lang Tids Sygdom døde han i August Maaned. Siden den Tid er Undervisningen skiftevis bleven ledet af Sognets andre Lærere. Nu er Pladsen endelig igen bleven besat med Seminarist Wilhelm Philipsen fra Langballe Skov i Angel.

Frørup. En farlig Tigger.

Søndag den 18. Sept. kom en 18aarig rejssende Smand ind til en Gaardejer her i Frørup for at tigge, men blev afvist, da der var Arbejde nok at faa. Landstrygeren blev da ifølge „Skl. G.“ vred, traf en ladt Revolver op af Lommen og truede Gaardejeren, der imidlertid ikke lod sig kyle, men jog den frække Knægt ud af Gaarden og gav Genanden i Stepping Bæsted. Kort efter fandt Genanden Smanden siddende bag et Sten. Han blev arresteret og tilfødt straks.

Indledning til Forhandling om Emnet: Forholdet mellem Helliggørelse og den kristelige Bished.

Lad os faa ikke glemme under al Betragtning af dette skønne Emne, som jeg selv mener at have haft stor Gavn af at jyske med, at Apostelen siger: „Mansager eder selv“. Nogle kunde jo være tilbøjelige til hellere at ville ranlase de andre. Men med Bælken i Øjet faar man ingen Skæpper ud af Broderens Æje, man turde rende sin egen Bjælle i hans ogsaa. Idmyghed, Uglighed og Skerlighed maa være raadende. Er de det, saa faar baade vi selv og andre Glæde og Gavn af vor Kristendom og af en saadan Forhandling. Det giv Guds os i Raade.

Amén!

J. R. Jensen.

over den, siden ledte de den lille ved lærlig Undervisning, og det samme gjorde en troende Lærer og Præst. Og Væn og Undervisning og atter Undervisning og Væn har Fruget, saa den unge lidt efter lidt voksede sig frem til et bevidst Trodsforhold. Jeg kan tænke mig, at en Josef, en Daniel og en Timotheus var saa heldig-fillet. Og jeg er tilbøjelig til at mene, at saadanne til de fleste Læder med Glæde vilde kunne gøre sig selv og andre Næder for deres Tro. Dog tvivler jeg ikke om, at de har ogsaa til Læder haft deres Kampe, thi ingen Kristen bliver her nedfri for Fristelser og Kampe. Dog kan jeg vanskeligt tænke mig andet, end at Frimodigheden og Bisheden, voksende, som Dagen gif, var de end ikke af Tid lige fremtrædende, og at de i Dødsstunden kunde udjuble det glade Sæjtraal: „Fader, i dine Hænder befaller jeg min Aand, du har forløst mig Herre, du trofaste Gud!“

Vi har nu set, at Troen gaar forud for den kristelige Bished, og at Bisheden kun forekommer i Helliggørelseslivet. Vi har ogsaa set, at den ikke altid findes der, og at den, naar den findes, ikke altid er lige stor. Tilbage bliver at spørge: Bøjes den, alt som Helliggørelsen gaar fremad, og bidrager den til at give Helliggørelsen Kraft? Til det første har vi allerede delvis svaret ja. Og vi kan vanskeligt tænke os andet, end at jo længere Børnet lever i Hjemmet, jo stærkere søler det, at der er det Plads. Ja, jeg ved nok, at den ældre Broder, da vi sidst saa ham, var ved at finde, at han i Grundstenen ikke hørte hjemme der, medens den yngste fandt, at han netop hørte hjemme der og intet andet Sted. Men dette udelukker jo ikke, at den yngste heretter mere og mere blev sig bevidst, hvor inderlig han var knyttet til det Hjem. Det udelukker heller ikke, at der godt kan komme fævre Kampe langt hen i et sandt Kristianliv, og at de kan blive ved lige til det sidste. Men vover Manden sig til Kampe fra Dørg, saa vil ogsaa Frimodigheden vokse, og der er ikke ret langt fra den til Bisheden. Det er da ogsaa den gamle Paulus der skriver: „Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommen Løbet og bevaret Troen. Sørligt er Retfærdigheds Krone henlagt til mig, hvilken Herren, den retfærdige Dommer, skal give mig paa sin Dag, og ikke alene mig, men ogsaa alle dem, som have elsket hans herlige Månbarelse“.

De spørger vi saa til allerlidst: Fremmer Bisheden Helliggørelsen? Saa svarer jeg uden Tvøen: Ja, hvis den ikke misbruges. Misbruges den, saa leder den til fødelig Sifferhed, og lad os bede Gud vogte os for den. — Det var vel omtrent saadan, at Peter og den øvrige Skole som ja jaanmeligt fra det hir minderværdige Skartorsdags Nat. — Men bruges den ret, saa vil den vække Taftnemmelighed og Ansvarfølelse, og den vil vække til mere Sævaagethed og Væn, mere mandig Kamp, at ingen skal tage den straalende Krone.

Men en Ting har ikke endnu været nævnt, og det er dog af stor Betydning, at vi er os den klart bevidst, nemlig, at det ikke blot er Gud, der ved sin Helligaand virker Troen, hvor han vil, og naar han vil, men at det er ogsaa ham, der giver Bisheden, hvor han vil, og naar han vil, og som han vil. Ingen kan derfor tage den af sig selv, men han maa udbede sig den af Gud. Den hører med til de gode Gaver, som er oven fra, og som kommer ned fra Ærensens Fader.

Lad os faa ikke glemme under al Betragtning af dette skønne Emne, som jeg selv mener at have haft stor Gavn af at jyske med, at Apostelen siger: „Mansager eder selv“. Nogle kunde jo være tilbøjelige til hellere at ville ranlase de andre. Men med Bælken i Øjet faar man ingen Skæpper ud af Broderens Æje, man turde rende sin egen Bjælle i hans ogsaa. Idmyghed, Uglighed og Skerlighed maa være raadende. Er de det, saa faar baade vi selv og andre Glæde og Gavn af vor Kristendom og af en saadan Forhandling. Det giv Guds os i Raade.

Amén!

J. R. Jensen.

Table with financial reports from various missions including: Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen, Tiltredemissionen.

Ward County, N. Dak., P. N. Johnson, Cashier First State Bank, Lignite, N. Dak.

Elk Horn Højskole og College, Skolen begyndte sit 32. Skoleaar den 4 Oktober med Indvielse af dens nye Bygninger, som er opført i sommer og har alle moderne Bekvemmeligheder: Dampvarme, Gaslys, Badeværelser, o. s. v.

THE WESTERN LAND ROLLER CO., Cushing, Nebr., anbefaler sig til Farmere overalt i U. S. med denne udmærkede Tromle, som gør Arbejde for 3 Maskiner, idet den nemlig pulveriserer, pakker og efterlader en løs „Mulle“ oven paa Jorden, som beskytter den ender imod at tørre ud.